

DECYZJA RADY (UE) 2019/868**z dnia 14 maja 2019 r.****w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT), oraz uchylająca decyzję z dnia 8 lipca 2014 r. w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii w ramach ICCAT**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Rady 86/238/EWG ⁽¹⁾ Unia zawarła Międzynarodową konwencję o ochronie tuńczyka atlantyckiego ⁽²⁾, którą ustanowiono Międzynarodową Komisję ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (zwaną dalej „konwencją ICCAT”).
- (2) Komisja ICCAT jest odpowiedzialna za przyjmowanie środków mających na celu zapewnienie długoterminowej ochrony i zrównoważonego wykorzystania zasobów rybnych w obszarze objętym konwencją ICCAT oraz ochrony ekosystemów morskich, w których te zasoby występują. Takie środki mogą stać się wiążące dla Unii.
- (3) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 ⁽³⁾ stanowi, że Unia musi zapewnić, by działalność w zakresie połowów i akwakultury była zrównoważona środowiskowo w perspektywie długoterminowej oraz zarządzana w sposób spójny z celami w zakresie osiągania korzyści ekonomicznych, społecznych i w dziedzinie zatrudnienia oraz przyczyniania się do dostępności dostaw żywności. Rozporządzenie stanowi również, że Unia ma stosować podejście ostrożnościowe do zarządzania rybołówstwem i dążyć do zapewnienia, by eksploatacja zasobów morza umożliwiała odbudowę populacji poławianych gatunków i utrzymywanie ich powyżej poziomów pozwalających uzyskać maksymalny podtrzymywalny połów. Rozporządzenie stanowi także, że Unia ma stosować środki zarządzania i ochrony oparte na najlepszych dostępnych opiniach naukowych, wspierać rozwój doradztwa naukowego i wiedzy, stopniowo eliminować odrzuty, propagować metody połowów, które przyczyniają się do bardziej selektywnych połowów, oraz eliminować i ograniczać w miarę możliwości przypadkowe połowy, dążyć do prowadzenia połowów o niskim stopniu oddziaływania na ekosystem morski i zasoby rybne. Ponadto rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 wyraźnie stanowi, że te cele i zasady mają być stosowane przez Unię w ramach zewnętrznych stosunków w zakresie rybołówstwa.
- (4) Zgodnie ze wspólnym komunikatem Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej, zatytułowanym „Międzynarodowe zarządzanie oceanami – program działań na rzecz przyszłości oceanów” oraz konkluzjami Rady na temat tego wspólnego komunikatu propagowanie środków na rzecz wsparcia i zwiększenia skuteczności regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO) i, w stosownych przypadkach, środków usprawniających zarządzanie nimi jest kluczowe dla działań Unii na tych forach.
- (5) Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Europejska strategia na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym” odnosi się do konkretnych środków mających na celu ograniczenie zanieczyszczenia mórz tworzywami sztucznymi, jak również gubienia lub porzucania narzędzi połowowych na morzu.

⁽¹⁾ Decyzja Rady z dnia 9 czerwca 1986 r. w sprawie przystąpienia Wspólnoty do Międzynarodowej konwencji o ochronie tuńczyka atlantyckiego, zmienionej Protokołem załączonym do Aktu końcowego Konferencji Pełnomocników Państw – Stron Konwencji, podpisanego w Paryżu dnia 10 lipca 1984 r. (Dz.U. L 162 z 18.6.1986, s. 33).

⁽²⁾ Dz.U. L 162 z 18.6.1986, s. 34.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

- (6) Należy ustalić stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach ICCAT w latach 2019–2023, ponieważ środki ochrony ICCAT będą wiążące dla Unii i mogą mieć decydujący wpływ na treść prawa Unii, a mianowicie na rozporządzenia Rady (WE) nr 1936/2001 ⁽⁴⁾, (WE) nr 1984/2003 ⁽⁵⁾, (WE) nr 520/2007 ⁽⁶⁾, (WE) nr 1005/2008 ⁽⁷⁾ i (WE) nr 1224/2009 ⁽⁸⁾; oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1627 ⁽⁹⁾ i (UE) 2017/2403 ⁽¹⁰⁾.

Wynika to z faktu, że zalecenia przyjęte przez ICCAT mogą uzupełniać, zmieniać lub zastępować obowiązki przewidziane w obowiązującym prawodawstwie Unii.

- (7) Obecnie stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach ICCAT, jest określone w decyzji Rady z dnia 8 lipca 2014 r. w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii na forum ICCAT. Należy uchylić tę decyzję i zastąpić ją nową decyzją, która obejmie lata 2019–2023.
- (8) W związku ze zmianami zachodzącymi w zasobach rybnych w obszarze objętym konwencją ICCAT oraz związaną z tym koniecznością ustalenia stanowiska unijnego, które uwzględniłoby te zmiany, w tym nowe informacje naukowe i inne istotne informacje przedstawione przed posiedzeniami ICCAT lub w ich trakcie, należy ustanowić procedury, zgodnie z zasadą lojalnej współpracy między instytucjami Unii zawartą w art. 13 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, w celu corocznego doprecyzowania stanowiska Unii na lata 2019–2023,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT), jest określone w załączniku I.

Artykuł 2

Coroczne doprecyzowanie stanowiska Unii, jakie należy zająć na posiedzeniach ICCAT, odbywa się zgodnie z załącznikiem II.

Artykuł 3

Stanowisko Unii określone w załączniku I podlega ocenie i, w stosownych przypadkach, modyfikacji dokonywanej przez Radę na wniosek Komisji, najpóźniej do dnia corocznego posiedzenia ICCAT w 2024 r.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1936/2001 z dnia 27 września 2001 r. ustanawiające środki kontroli stosowane do połowów niektórych zasobów ryb masowo migrujących (Dz.U. L 263 z 3.10.2001, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1984/2003 z dnia 8 kwietnia 2003 r. wprowadzające system w odniesieniu do statystycznego monitorowania handlu włócznikiem i opastunem wewnątrz Wspólnoty (Dz.U. L 295 z 13.11.2003, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 520/2007 z dnia 7 maja 2007 r. ustanawiające środki techniczne dotyczące ochrony niektórych zasobów gatunków masowo migrujących oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 973/2001 (Dz.U. L 123 z 12.5.2007, s. 3).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1627 z dnia 14 września 2016 r. w sprawie wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym oraz uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 302/2009 (Dz.U. L 252 z 16.9.2016, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi oraz uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81).

Artykuł 4

Niniejszym uchyla się decyzję Rady z dnia 8 lipca 2014 r. w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT).

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 maja 2019 r.

W imieniu Rady

P. DAEA

Przewodniczący

_____

ZAŁĄCZNIK I

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na forum Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT)

1. ZASADY

W ramach ICCAT Unia:

- a) działa zgodnie z celami i zasadami Unii realizowanymi w ramach wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb), w szczególności poprzez stosowanie zasady ostrożnego zarządzania zasobami oraz dzięki celom dotyczącym maksymalnego podtrzymywalnego połowu gatunków określonym w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, aby wspierać wdrażanie podejścia ekosystemowego do zarządzania rybołówstwem, unikać przypadkowych połowów i w jak największym stopniu je ograniczać, stopniowo eliminować odrzuty, a także aby zminimalizować wpływ działalności połowowej na ekosystemy morskie i ich siedliska, jak również aby poprzez promowanie opłacalnego ekonomicznie i konkurencyjnego unijnego rybołówstwa zapewniać odpowiedni standard życia osobom zależnym od działalności połowowej i uwzględniać interesy konsumentów;
- b) pracuje na rzecz odpowiedniego zaangażowania zainteresowanych stron w fazie przygotowywania środków ICCAT i zapewnia zgodność przyjmowanych w ramach ICCAT środków z konwencją ICCAT;
- c) zapewnia, by środki podejmowane przez ICCAT były zgodne z prawem międzynarodowym, a w szczególności z postanowieniami Konwencji Narodów Zjednoczonych z 1982 r. o prawie morza, porozumienia ONZ z 1995 r. w sprawie ochrony międzyzstrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi oraz porozumienia z 1993 r. o wspieraniu przestrzegania przez statki rybackie międzynarodowych środków ochrony i zarządzania na pełnym morzu, a także porozumienia Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa z 2009 r. o środkach stosowanych przez państwo portu;
- d) propaguje stanowiska spójne z najlepszymi praktykami regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO) w tym samym obszarze;
- e) dąży do spójności i osiągnięcia synergii z unijną polityką w ramach dwustronnych stosunków z państwami trzecimi w dziedzinie rybołówstwa oraz zapewnia spójność z innymi politykami, zwłaszcza w zakresie stosunków zewnętrznych, zatrudnienia, środowiska, handlu, rozwoju, badań naukowych i innowacyjności;
- f) zapewnia przestrzeganie międzynarodowych zobowiązań Unii;
- g) działa zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 19 marca 2012 r. dotyczącymi komunikatu Komisji w sprawie zewnętrznego wymiaru wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾;
- h) dąży do stworzenia dla floty unijnej równych warunków na obszarze objętym konwencją, w oparciu o takie same zasady i normy jak w obowiązującym prawie Unii, oraz do promowania jednolitego stosowania tych zasad i norm;
- i) działa zgodnie z konkluzjami Rady ⁽²⁾ w sprawie wspólnego komunikatu Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej, zatytułowanego „Międzynarodowe zarządzanie oceanami – program działań na rzecz przyszłości oceanów” ⁽³⁾, propaguje środki na rzecz wsparcia i zwiększenia skuteczności ICCAT oraz, w stosownych przypadkach, poprawy jej zarządzania i wyników (w szczególności w zakresie nauki, zgodności z przepisami, przejrzystości i podejmowania decyzji) jako wkład w zrównoważone zarządzanie oceanami we wszystkich jego aspektach;
- j) wspiera lepszą koordynację między RFMO a regionalnymi konwencjami morskimi oraz współpracę z organizacjami światowymi, stosownie do przypadku, w ramach ich mandatów, w szczególności wspiera współpracę z OSPAR, HELCOM i konwencją barcelońską, których Unia jest również umawiającą się stroną;
- k) promuje koordynację i współpracę z innymi RFMO odpowiedzialnymi za połowy tuńczyka w kwestiach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, w szczególności poprzez reaktywację tzw. procesu z Kobe w ramach RFMO odpowiedzialnych za połowy tuńczyka, i rozszerzenie tego procesu na wszystkie RFMO.

⁽¹⁾ Dok. 7087/12 REV 1 ADD 1 COR 1.

⁽²⁾ Dok. 7348/1/17 REV 1 z 24.3.2017.

⁽³⁾ JOIN(2016) 49 final z 10.11.2016.

2. KIERUNKI DZIAŁANIA

W stosownych przypadkach Unia stara się wspierać podejmowanie przez ICCAT działań, takich jak:

- a) środki ochrony i zarządzania w odniesieniu do zasobów rybnych w obszarze objętym konwencją ICCAT w oparciu o najlepszą dostępną wiedzę naukową, w tym środki dotyczące całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC) i kwot lub nakładu połowowego w przypadku żywych zasobów morza podlegających regulacjom ICCAT, co pozwoliłoby osiągnąć lub utrzymać produkcję na poziomie maksymalnego podtrzymywalnego połowu najpóźniej w 2020 r. W razie konieczności, do tych środków ochrony i zarządzania włącza się środki szczególne dotyczące stad dotkniętych przelowieciem, tak aby nakład połowowy utrzymany był na poziomie zgodnym z dostępnymi uprawnieniami do połowów;
- b) środki mające na celu zapobieganie nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymanie i eliminowanie w obszarze objętym konwencją, w tym umieszczenie w wykazie statków NNN;
- c) środki mające na celu intensyfikację gromadzenia danych naukowych dotyczących zasobów rybnych i promowanie lepszej współpracy między sektorem i naukowcami;
- d) środki monitorowania, kontroli i nadzoru w obszarze objętym konwencją w celu zapewnienia skuteczności kontroli i zgodności ze środkami przyjętymi przez ICCAT;
- e) środki mające na celu zminimalizowanie negatywnego wpływu działalności połowowej i akwakultury na różnorodność biologiczną mórz oraz na ekosystemy morskie i ich siedliska, w tym: środki służące zmniejszeniu zanieczyszczenia morza i niedopuszczaniu do wyrzucania tworzyw sztucznych do morza oraz ograniczeniu wpływu tworzyw sztucznych obecnych w morzu na różnorodność biologiczną mórz i ekosystemy, środki ochrony wrażliwych ekosystemów morskich znajdujących się na obszarze objętym konwencją ICCAT i zgodne z rezolucjami ZO ONZ oraz środki, których celem jest zapobieżenie w jak największym stopniu przypadkowym połowom oraz ich ograniczenie, zwłaszcza w odniesieniu do wrażliwych gatunków morskich, jak również stopniowe wyeliminowanie odrzutów;
- f) środki zarządzania stosowaniem urządzeń do sztucznej koncentracji ryb (FAD), szczególnie poprzez usprawnienie gromadzenia danych, dokładne określenie liczby FAD oraz śledzenie i monitorowanie ich stosowania, środki służące zmniejszeniu wpływu na wrażliwe stada tuńczyka, złagodzeniu ich potencjalnych skutków dla gatunków docelowych i niedocelowych, jak również dla ekosystemu;
- g) środki służące zmniejszeniu wpływu porzuconych, zagubionych lub w inny sposób wyrzuconych do oceanu narzędzi połowowych oraz mające na celu ułatwienie identyfikacji i odzysku takich narzędzi oraz zmniejszenie ilości odpadów morskich;
- h) środki mające na celu zakaz połowów służących jedynie do pozyskiwania płetw rekinów oraz ustanowienie wymogu wyładunku wszystkich rekinów ze wszystkimi płetwami naturalnie połączonymi z korpusem;
- i) zalecenia, w stosownych przypadkach oraz w zakresie dozwolonym w ramach odpowiednich dokumentów statutowych, wspierające wdrażanie Konwencji dotyczącej pracy w sektorze rybołówstwa Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP);
- j) dodatkowe środki techniczne w oparciu o opinie organów pomocniczych i grup roboczych ICCAT.

ZAŁĄCZNIK II

Coroczne doprecyzowanie stanowiska Unii, jakie należy zająć na posiedzeniach Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego

Przed każdym posiedzeniem ICCAT, kiedy organ ten ma podjąć decyzje, które mogą stać się wiążące dla Unii, należy podjąć niezbędne kroki, aby stanowisko wyrażone w imieniu Unii uwzględniało najnowsze informacje naukowe i inne istotne informacje przekazane Komisji Europejskiej, zgodnie z zasadami i kierunkami działania określonymi w załączniku I.

W tym celu i w oparciu o te informacje Komisja Europejska przekazuje Radzie z odpowiednim wyprzedzeniem przed każdym posiedzeniem ICCAT pisemny dokument zawierający proponowane elementy określające stanowisko Unii do dyskusji i w celu zatwierdzenia szczegółów stanowiska, które ma być przedstawione w imieniu Unii.

Jeżeli podczas posiedzenia ICCAT nie będzie możliwe – również na miejscu – osiągnięcie porozumienia w sprawie uwzględnienia w stanowisku Unii nowych elementów, kwestię tę przekazuje się Radzie lub jej organom przygotowawczym.
